

matam esse ait, antequam Mundus conderetur, hoc est, ab eterno, quia ante creationem nullum Tempus, sed absoluta fuit eternitas.

79. Quo respiciens Propheta egressum Christi a diebus eternitatis esse testatur. Mich. 5, 2. Et Christus Ioh. 17, 5. ea se petit glorificari gloria, quam habuerit apud Patrem, priusquam hic mundus esset: Et Apostolus Christum nominat πρῶτον-
κον πείσης κτίσεως, certè non humanæ naturæ assumptæ, cui hoc propriè non competit, Sed divinæ respectu: ipso hoc fatente Apostolo, dum subiicit: Eum esse ante omnia, & omnia per eum condita esse & subsistere. Col. 1, 17.

80. Ceterùm de Modo æternæ huius generationis & olim quæsitum variè: & nostro etiam seculo inter doctos graviter disceptatum fuit.

81. Fuerunt enim multi, & quidem magni nominis Theologi, inter quos primas facile tenet Philippus Melanthon, qui asseruerunt: Filium DEI cogitatione à patre genitum esse, quâ Pater sese intuens ac considerans genuerit quandam substantialem sibi imaginem, & permanentem: Sicut nostra mens accidentalem & evanescentem, nec tamen substantialem imaginem gignit.

82. Et præter alias causas, etiam ob hanc Filium DEI λόγον nominari contenderunt, quòd Pater semetipsum intuens, gignat cogitationem sui,

G Quæ